

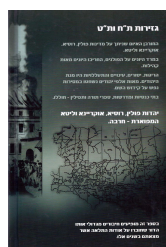
יום ב', ז' בסיון תשע"ב (29 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כיוון שאין לחג השבועות ימי חול המועד כבחגים האחרים משלוש הרגלים (פסח וסוכות) - בזמן בית המקדש, היו עולי הרגלים שטרם הספיקו להביא את עולת הראייה ושלמי החגיגה של חג השבועות, יכולים עדיין להקריב קורבנות אלו ולאכול משלמי החגיגה למשך עוד ששה ימים - מפני שימים אלה הנם ימי שמחה, לכן נוהגים בימינו שלא לומר בהם תחנון. ...

ועם זאת, ימי סיוון נודעו מאז ימי מסעי הצלב כימים קשים לעם ישראל.
אך כהרגלנו בטוב, אנו משתדלים להציג בפני קוראינו מתוך מגוון הדברים שאירעו...
\$

ואלה ימי השבוע שהיה ושיהיה ...

יום ששי שעבר, **ד' בסיון** - בשנת ה'ת"ח - [5408-1648], החלו גזירות ת"ח ות"ט, טבח היהודים הגדול ביותר עד למלה"ע ה-11. כ-100,000 יהודים נטבחו ו-300 קהילות הוכחדו.

המרד, שהחל כהפיכה עממית כנגד שיטת המשטר הפאודלית והכיבוש הפולני, הופנה גם כנגד היהודים, משום שנתפסו כנציגי המשטר - ובהמשך, איבד המרד את אופיו המקורי והפך לסדרת פרעות כנגד יהודים באשר הם יהודים. הפרעות התאפיינו באכזריות יתר הן מצד הקוזאקים הפורעים והן מצד העם הפולני, שאמנם בחלקיו נלחם בפורעים אבל שש להסגיר את היהודים לידיהם. הפרעות כללו התעללות ביהודים חיים ובגופות המתים, הרג תינוקות, אונס נשים ונערות, עינוי ורצח הורים למול עיני ילדיהם ולמול עיני הוריהם, מכירה של יהודים רבים לעבדות ועוד. בספר "ון מצולה" מאת נתן נטע הנובר, המתעד את המאורעות, מספר ר' נתן נטע על זוועות סאדיסטיות קשות:

קצתם פשטו עורם מעליהם והבשר השליכו לכלבים, וקצתם קצצו ידיהם ורגליהם והשליכו על הדרך ועברו עליהם בקרונות ודרכים בסוסים, וקצתם פצעו בהם פצעים הרבה שלא יהיו כדי להמית והשליכו בחוץ שלא ימותו מהרה ויפרפרו בדמיהם עד שיצאה נשמתם. והרבה קברו בחייהם. ושחטו ילדים בחיק אימותם. והרבה ילדים קרעו לקרעים כדגים, ונשים מעוברות בקעו בטנם והוציאו העובר וחבטו בפניהן. וקצתן קרעו בטניהן ושמו חתול חי בתוך הבטן והניחון כך בחיים ותפרו הבטן וקצצו בהן ידיהן שלא יוציאו החתול חי מן הבטן, ותלו הילדים בדדי אימותם וקצת ילדים חתכו בשפוד וצלאום אצל האש והביאום אל אימותם שיאכלו מהם. ולפעמים לקחו מילדי העברים ועשו גשרים לעבור עליהם. לא הייתה מיתה משונה בעולם שלא עשו בהם, וכל ד' מיתות בית דין: סקילה, שרפה, הרג וחנק. והרבה לקחו הקדרים בשביה, ונשים ובתולות עינו ושכבו עם הנשים לפני האנשים, והבתולות והנשים היפות לקחו לשפחות ולאופות וקצת לנשים ולפילגשים...

לקריאה נוספת: [\[גזירות ת"ח ו-ת"ט\]](#)

=====

שלשום, יום שבת קודש, **ה' בסיון** - בשנת ה'תרע"ח - [1918-5678], נולד הרב ישעיהו משורר, **רב** ודיין, אב"ד פ"ת וחבר בית הדין הרבני הגדול בירושלים, **חלוץ רבני תימן שהתחנכו בישראל**.

"א-ל ה' ויָאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתֵּי עַד קֶרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ."

מתוך פרקי התהלים [שם ק"ח 27] שבתפילת הלל ששרים במועדי ישראל

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ב', ז' בסיון תשע"ב (29 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הרב ישעיהו משורר זצ"ל נולד ביישוב בני-שמסאן אסחול (בין איב לירים) שבתים בערבו של חג השבועות, ביום ה' בסיון תרע"ח ועל כך אמרו בני משפחתו "כי יצא לקבל את התורה". ואכן, דרך חייו הוכיחה כי הילד ישעיהו האמין שלכך נוצר, ולתכלית זו הקדיש את עתותיו וכוחותיו. אביו הרה"ג ר' שלום שאַעֲר זצ"ל שנפטר כאשר הרב משורר היה בן שש שנים, הספיק לפני מותו לצוות על אחיו "כי יגדל את בנו בדרך התורה והיראה". ואמנם, ...

לקריאה נוספת: [\[הרב ישעיהו משורר\]](#)

=====

אתמול, יום ראשון, ו' בסיון - בשנת ב'תמ"ח [2448] – **מעמד הר סיני**, בו קיבל עם ישראל את המתנה היקרה מהכל – תורתנו הקדושה.

אמר החבר:....אם כי האמין העם אחר המופתים האלה בכל אשר הודיעם משה ע"ה עוד נשאר ספק בלבם האמנם ידבר האלוה-ה עם בשר ודם. אולי אין התורה באה בראשיתה כי אם מדעתו של אדם וממחשבתו, ורק אחר כך באים ההארה והסיוע מאת האלוה-ה. האמונה כי הרוחני שאינו בשר ודם יכול לדבר לא נתקבלה על דעתם, שהרי הדבור גשמי הוא. אולם האלוה-ה רצה להסיר ספק זה מלבם, ולכן צווה אותם להתקדש בקדושה הפנימית והחיצונית ובייחוד לפרוש מן האישה ולהתכונן ולכוון את הלב לקראת **שמיעת דבר האלוקים**.

והם התקדשו וזימנו עצמם למדרגה אשר בה ימצאו ראויים למעמד הנבואה. גדולה מזאת, **לשמוע** בדבר האלוה-ה אל כולם פנים בפנים. והדבר בא לאחר שלשה ימים בהם קדמו להתגלות אותות עצומים, ברקים ורעמים, רעש אדמה ואש שהקיפה את הר סיני ונראתה עוד ארבעים יום על ההר **לעיני כל העם**, אשר ראה את משה נכנס בתוכה ויוצא מתוכה. והנה **שמע העם דבור אלוקי** מפורש בעשרת הדברות שהן אמות המצוות ושרשיהן, בין אלה גם אזהרה על שמירת השבת שכבר נצטוו עליה לפני זה בסמוך להורדת המן.

את עשרת הדברות האלה קבלו המוני העם לא מיחידים, ולא מנביא יחיד, כי אם מפי האלוה-ה. אמנם לא היה בו בעם כוח ככוחו של משה לראות את המראה הגדול ההוא פנים בפנים, **אך מן היום ההוא והלאה האמין העם**, כי משה ע"ה יבואהו הדבור מעם האלוה-ה בלא שקדמה לזה אצל משה מחשבה או דעה....

[ספר הכוזרי, מאמר ראשון פ"ז]

לקריאה נוספת: [\[מעמד הר סיני\]](#)

=====

היום, יום שני, ז' בסיון, בשנת ה'תשכ"ז - [1967-5727], **אסון בית המכ העליון** בו נהרגים 11 חיילים בהתפוצצות בונקר תחמושת.

כ"ג לכל אלו העולים לרמת הגולן דרך כביש מס' 91, צומת בית המכ העליון הוא עבורם רק נקודת ציון. אך מהו אותו מבנה נטוש הנקרא בית המכ העליון? חפתי ונברתי במספר אתרי אינטרנט ומצאתי שהמבנה שנמצא בצומת הכבישים כביש מס' 91 עם כביש מס' 888, נקרא בית המכ כי במקום שימש בעבר תחנת גבול בין סוריה לארץ ישראל.

המבנה הוקם על ידי הצרפתים על קו הגבול שבין שטח המנדטורי הבריטי (ארץ ישראל) לצרפתי (סוריה ולבנון). בית המכ הוקם על דרך שהייתה עורק תחבורה חשוב בין שתי שטחי המנדט, ואשר חיברה את חיפה לדמשק.

"א-ל ה' וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעִבְתִּים עַד קֶרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ."

מתוך פרקי התהלים [שם ק"ח 27] שבתפילת הלל ששרים במועדי ישראל

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ב', ז' בסיון תשע"ב (29 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בית המכס מתחלק לשתיים, האחת בית המכס העליון ו-בית המכס התחתון (הנמצא ממש לאחר מעבר גשר בנות יעקוב לכיוון רמת הגולן). בתחילה שימש בית המכס התחתון כנקודת מעבר, ועם בנייתו של בית המכס העליון עברה הפעילות למבנה זה.

בית המכס שימש נקודת מעבר ומקום לבדיקת מטעני העוברים והשבים מתחום המנדט הצרפתי לתחום המנדט הבריטי. אגב, גם לבריטי היה בית המכס באזור, בית המכס הבריטי היה ממוקם בראש-פינה, מול המשטרה כיום.

קצת היסטוריה: . . .

לקריאה נוספת: [בית המכס בגולן]

(סרטון ב-youtube) [בית המכס העליון]

=====

מחר, יום שלישי, ח' בסיון, בשנת ה'תשנ"ד [1994-5754] - תמו 27 שנות שלטון צבאי ישראלי ברצועת עזה.

במסגרת הסכם העקרונות עם אש"ף, "נערך צה"ל מחדש" בתוך או סמוך ליישובים היהודיים ברצועה ולאורך גבולותיה. רק מעטים בישראל הצטערו [באותה שנה] על כך. מאז פרוץ האינתיפאדה בשלהי 1987, היוותה השליטה הישראלית בעזה מעמסה כבדה, והיתה רצופה התנגשויות, זריקת אבנים וירי על חיילי צה"ל. אף ביום האחרון הושלכו אבנים על חיילי צה"ל, אם כי היו כמה מפגשי-פרידה שלווים יותר. [וזאת, לעומת היציאה מלבנון 6 שנים לאחר מכן...]. כוחות צה"ל פינו את העיר עזה ואת רוב שטחי הרצועה, להוציא את השטחים שעליהם יישובים יהודיים. בין ישראל לרשות הפלסטינית נקבעו הסדרים לשמירה על הסדר ולפתרון בעיות, ואלה לא חסרו בחודשים הראשונים. העברת השלטון לערבים בעזה וביריחו (כמה ימים לפני-כן) פתחה פרק חדש בקורות הארץ. עד סופה של אותה שנה לא היה ברור אם הדבר עולה יפה...

[תאריכון מרכז ההסברה/ספר המאה]

=====

יום רביעי, ט' בסיון, בשנת ה'תקצ"ט - [1839-5599], נפטר רבי ישראל בן שמואל אשכנזי משקלוב, תלמיד הגר"א, ממנהיגי עליית תלמידי הגר"א לארץ ישראל

רבי ישראל משקלוב, תלמיד הגר"א. עלה לארץ בראש השיירה השלישית של תלמידי הגר"א. חיבר את הספר "תקלין חדתי", ואת הספר "פאת השלחן" על המצוות התלויות בארץ.

מקום לידתו של ר' ישראל בן ר' שמואל אינו ידוע, וכן לא ידוע התאריך המדויק של הולדתו. נולד בערך בשנת תק"ל (1770). אביו היה ידוע כצדיק וכתלמיד חכם. על סבו, ר' עזריאל, ידוע כי עלה ארצה בשנת תקל"ב [1772], כדי לבדוק את האפשרויות ליישוב אשכנזי בארץ. בדרכו חזרה לליטא, בהיותו באיזמיר, נפטר. ר' ישראל מייחס את עצמו לסבו זה ב"האמת מארץ תצמח", ובלי ספק, קיימת זיקה עמוקה בין הסב לבין נכדו, למרות שלא הכירו פנים אל פנים.

אצל הגר"א למד רק בשנת חייו האחרונה. הוא שימש אותו בשנת תקנ"ז [1797], וב-20 הימים האחרונים לחייו של הגר"א לא מש יומם ולילה מעל יד מיטתו. למרות פרק הזמן הקצר, יחסית, ששהה במחיצתו של הגאון. הוא נחשב לאחד

"א-ל ה' וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתֵּימָּהּ."

מתוך פרקי התהלים [שם ק"ח 27] שבתפילת הלל ששרים במועדי ישראל

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ב', ז' בסיון תשע"ב (29 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המובהקים שבתלמידיו, ואחר פטירתו עסק עם חברו ר' מנחם מנדל משקלוב בהבאת תורתו לדפוס. ר' ישראל סידר את פירושי הגר"א ל"שולחן ערוך" / אורח חיים.
לאחר מכן חזר לשקלוב, ובה היה מגיד משרים. בערך עשר שנים הרביץ שם תורה ויראה.
בסוף שנת תקס"ט [1809] עלה ארצה בראש השיירה השלישית של תלמידי הגר"א. ...

לקריאה נוספת: [\[רבי ישראל משקלוב\]](#)

=====

יום חמישי, י' בסיון בשנת ה'תשל"ד [1974-5734], ישראל וסוריה חותמות על הסכם הפרדת כוחות לאחר מלחמת יום הכיפורים.

כשנכנסה הפסקת האש לתוקף, בתום מלחמת יום הכיפורים, החזיקה ישראל בכל שטח רמת הגולן הישראלית שלפני המלחמה ואת המובלעת בשטח סוריה שנכבשה במלחמה. המובלעת הייתה מול צפון הגולן, רוחבה היה כעשרים קילומטרים, ושטחה כ-400 קמ"ר. היא כללה כפרים סורים רבים, תילי געש וגם את שיא החרמון. חוד המובלעת היה במרחק של כארבעים קילומטרים מדמשק.

למרות כניסת הפסקת האש לתוקף נמשכו תקריות האש, שהחריפו עד למצב של מלחמת התשה בין הצדדים. ההתשה נמשכה לכל אורך תקופת המשא ומתן בין המדינות, וגברה בכל פעם שהשיחות נקלעו למשבר.

המשא ומתן להסדר נפתח בעקבות החלטה 339 של מועצת הביטחון של האו"ם, אולם כבר בתחילת נחשפו פערים לגבי פרוצדורות הדיונים, שמנעו את המשך השיחות. לאחר שנחתם הסכם הפרדת הכוחות בין ישראל למצרים בינואר 1974 גברה ההתשה בחזית הגולן...

לקריאה נוספת: [\[הסכם הפרדת הכוחות ישראל-סוריה\]](#)

=====

בעניין חג השבועות:

ביום הרביעי לסיון, אמר משה רבינו לבני ישראל במדבר על מצוות קדושה ופרישה מן האשה, ואחר יטהרו גופם ובגדיהם. והנה דבר ה' היה אל משה: **"...וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם. והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי יירד ה' לעיני כל העם על הר סיני."** [שמות י"ט 10-11] לפי זה, היתה התורה צריכה להינתן להם **בששי לסיון**, שהוא ששי בשבת (יום ו'). אבל משה הוסיף מדעתו עוד יום אחד לקדושה ולפרישה, ויאמר אל העם, **"היו נכונים לשלושת ימים"** [שם שם 15] – דהיינו, 3 ימים של הכנה וברביעי יירד ה'.

והסכים הקב"ה עמו ולא ירדה שכינה על ההר עד יום השבת, שהוא היה (באותה שנה) **היום - שביעי בסיון** - לאחר שלושת ימי פרישה ועוד יום אחד של הגבלה שקדמה לפרישה.
נמצא, איפוא, שמפי הגבורה (הקב"ה), נאמרו שלושת ימי הגבלה ופרישה, ונעשו ארבעה. יום מתן תורה שעמד להיות בששי בסיון לא היה אלא בשביעי בסיון. ואולם, לדורות נקבע החג של מתן תורה **לששי בסיון** כל שנה, כדבר ה' שהיה למשה בתחילה – כלומר, שלושה ימי הגבלה ופרישה, ולא 4.

ארבעה שמות יש לחג זה:

"א-ל ה' ויָאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתֵּימָּה עַד קִרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ."

מתוך פרקי התהלים [שם ק"ח 27] שבתפילת הלל ששרים במועדי ישראל

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ב', ז' בסיון תשע"ב (29 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"חג הקציר": ככתוב, "וחג הקציר ביכורי מעשיך אשר תזרע בשדה..." [שמות כ"ג 16]
 "חג השבועות": ככתוב, "וחג שבועות תעשה לך ביכורי קציר חטים..." [שם ל"ד 22]
 "יום הביכורים": ככתוב, "וביום הביכורים בהקריבכם מנחה חדשה..." [במדבר כ"ח 26]
 "עצרת": ושם זה אינו במקרא, רק חז"ל קראוהו כך בכל מקום.

"חג הקציר": על-שם קציר החיטים שבאותה תקופה, והחיטים הם המאחרים בתבואת השנה, ובהם כלתה עונת קציר השנה ועושים חג במנחה חדשה שמביאים לבית ה'.

"חג השבועות": על-שם 7 שבועות שסופרים לפניו, וביום החמישים – חג לה' ולתורה אשר נתן. (אגב-כך, נסוח הברכה שאנו אומרים על קריאת התורה הוא: "...אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה ה', **נותן** התורה." התייחסותנו לתורה – כאילו מקבלים אותה היום ובכל יום!)

"יום הביכורים": ביום זה, מתחילה עונת הביכורים, שכל אחד לוקח מראשית כל פרי האדמה **משבעת המינים** (חיטה, שעורה, זית, תמר, גפן, תאנה ורימון) שנשתבחה בהם ארץ-ישראל.

"עצרת": קראוהו חכמים, לפי שעיקר עניינו של חג זה שהוא שמיני שאחר 7 ימי חג המצות וקשור עמהם (כמו שמיני עצרת לסוכות). הוא המשכם, והוא סיומם. ימי הספירה שביניהם אינם מפסיקים, שהם **כחולו של מועד**, שאינו מפסיק בין חג ראשון לאחרון.
[ספר התודעה]

=====

בברכת שבוע טוב ומבורך לכל משפחת קוראי הדף ☺,
ברכה ומרדכי

"א-ל ה' וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעִבְתֵּימָּה עַד קִרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ."

מתוך פרקי התהלים [שם ק"ח 27] שבתפילת הלל ששרים במועדי ישראל

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל